

*Dr. Palágyi Tivadar**

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

Az amerikai szenátus jogi bizottságának elnöke, Patrick Leahy Orrin Hatch szenátorral és két képviselővel közösen 2009. március 3-án új, a szabadalmi reformra vonatkozó törvénytervezetet nyújtott be. A korábbi törvénytervezetek, miként erről egy az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle jelen számában megjelent cikkben beszámolunk, sorra elvéreztek, mert a külső körülmények nem bizonyultak érettnak az új javaslatok elfogadásához. Az új törvénytervezetet Hatch szenátor „a nemzet szabadalmi rendszerének az elmúlt 50 évben a legjelentősebb felülvizsgálataként” minősítette.

Az eredetileg benyújtott szenátusi javaslat a hagyományos szabadalmi rendszerben alapvető változásokat hozott volna létre. Természetesen ez is tartalmazta a feltalálói elvről a bejelentői elvre való áttérést. Javasolta továbbá a bitorlások esetén kiróható kártérítés összegének a törvényben rögzített irányelvek szerinti megszását, valamint az engedélyezés utáni felülvizsgálati eljárás bevezetését. A javaslat azonban nem jutott messze, mert kiiktatták legellentmondóbb szempontjait. Így a szabadalmi rendszer alapvető megreformálására irányuló kezdeti lendület megrekedt; emellett a törvényhozók figyelmét egyéb ügyek, többek között az egészségügyi reform kötötték le.

Leahy szenátor újabb lendületet adott a javaslatnak, amikor bejelentette, hogy a 2009. év vége előtt szeretne vitát folytatni a törvénytervezetről. Minthogy azonban egyes szenátorok annak a nézetüknek adtak kifejezést, hogy a szabadalmak engedélyezés utáni felülvizgálatára vonatkozó javaslat „igen problematikus”, bizonytalan, hogy a szenátus a 2009. évi törvénytervezetre most ugyanolyan figyelmet fog-e fordítani, mint annak benyújtásakor.

Argentína

Az argentin védjegy törvény lehetővé teszi mind termékek, mind szolgáltatások oltalmát. Egy védjegy tulajdonjogát és a kizárólagos használatra való jogot a védjegy törvény 4. szakasza szerint lajstromozással lehet megszerezni. Ennek megfelelően ha egy védjegyet nem lajstromoznak, nem is létezik arra vonatkozó jog. A jogalkotás és a bírósági döntések azonban sajátos oltalmat adnak olyan jól ismert védjegyekre, amelyeket korábban nem lajstromoztak Argentínában.

Egy védjegy bármilyen megkülönböztető jelből, szimbólumból vagy ábrából állhat, amelyet egy gyártó az általa előállított árukon vagy az általa nyújtott szolgáltatásokkal kapcsol-

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

latban használ abból a célból, hogy áruit vagy szolgáltatásait azonosítsa a piacon. Az, hogy egy védjegy alkalmas-e védjegyoltalomra, megkülönböztetőképességétől függ.

Az argentin védjegy törvény nem vonatkozik kimondottan az ún. illatvédjegyek lajstromozására, de széles körű ismérveket fogad el lehetséges megkülönböztető jelekként.

Az Argentin Védjegy hivatal 2009. január 30-án Argentínában első ízben lajstromozott termékcsoomagoláson alkalmazandó illatvédjegyeket. Ezeknek a tulajdonosa a L'Oréal cég. Valamennyi védjegyet a 3. áruosztályban lajstromozták. A védjegyek megnevezése a következő: „... illata (mindegyik esetben eltérő gyümölcsök megjelölésével) a csomagolásokon alkalmazva”.

Az a tény, hogy az Argentin Védjegy hivatal a L'Oréal számára engedélyezett illatvédjegyeket, a jövőben nagy valószínűséggel más vállalatok számára is lehetővé teszi ilyen védjegyek argentinai lajstromozását.

Ausztrália

A) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2009. februári számában a „Külföldi hírek az iparjogvédelem területéről” című cikk Kanadára vonatkozó részében már beszámoltunk arról, hogy a Kanadai Felsőbíróóság fenntartotta a *Sanofi* klopidogrelt és annak biszulfát sóját igénylő szabadalmát. Az ausztrál Teljes Szövetségi Bíróóság is foglalkozott az azonos találmányon alapuló szabadalommal, és az *Apotex v. Sanofi Aventis*-ügyben 2009. szeptember 29-én hozott döntésével érvénytelennek nyilvánította a Sanofi klopidogrel-enantiomerre vonatkozó szabadalmát újdonsághiány és kézenfekvőség miatt.

Ez a döntés ellentétben áll a felsőbíróóság egy nemrégii másik döntésével, amely a *Lundbeck v. Alphapharm*-ügyben érvényesnek minősítette a Lundbeck escitalopram-enantiomerre vonatkozó szabadalmát.

B) Az Ausztrál Szabadalmi Hivatal álláspontját az egyik – 2009-ben, az *N.V. Organon*-ügyben hozott – határozata az alábbi módon fejezi ki: egy gyógyhatású anyag „olyan, ellenőrzött térbeli konfigurációjú vegyületet foglalhat magában, amely egészként még gyógyászati anyagnak tekinthető.” Ebből következik, hogy még mindig érvényes a hivatalnak az a korábbi álláspontja, hogy egy ilyen anyag kombinációja egy olyan anyaggal, amely külön fizikai egységnek, rétegnek vagy szerkezetnek tekinthető, „valójában *per se* nem képez gyógyászati anyagot.”

Az *LTS Lohmann Therapie-Systeme AG* (Lohmann)-ügyben 2009. augusztus 21-én hozott döntés abban a kérdésben nyilvánította ki a hivatal álláspontját, hogy „*per se* gyógyászati anyagnak” tekinthető-e egy vizsgált szabadalom igénypontja, amely rotigotin szabad bázis és egy adhezív polimeranyagot magában foglaló mátrixrétegre vonatkozik. A hivatalnak egy oltalmi idő meghosszabbítására vonatkozó kérelem kapcsán kellett megállapítania, hogy az igénypont, amely egy inert hordozóanyag és egy védőréteg alakjában egyéb komponensek-

re is vonatkozott, olyan anyagra irányult-e, amely egészsként *per se* gyógyászati anyagnak minősíthető.

E kérdés megválaszolásakor a hivatal elnöke egyértelműen kinyilvánította, hogy a hordozóanyag és a védőréteg szerepeltetése az igénypontban nem gátolja a szabadalom oltalmi idejének meghosszabbítását, „ha a szabadalmas bizonyítani tudja, hogy a termék egészsként az alkotóelemek között integrációs vagy kölcsönható szintet mutat”.

A szabadalmasnak az oltalmi idő meghosszabbítására vonatkozó kérelmét nem segítette kedvezően az, hogy a kérelem benyújtása után olyan nyilatkozatot tett, amely szerint a hordozó- és a védőrétegek „semmilyen módon nem járulnak hozzá a gyógyászati anyag hatásához”.

A hivatal álláspontjából világossá válik, hogy az oltalmi idő hosszabbítására vonatkozó kérelem kapcsán azért merült fel probléma, mert

- hordozó- és védőréteg nélkül a mátrixrétegre irányuló igénypont nem lett volna engedélyezhető, illetve

- a szabadalom engedélyezése előtt a szabadalmas nem ismerte fel ezeknek az igényelt jellemzőknek a szabadalom oltalmi idejének meghosszabbítására gyakorolt hatását.

A fentiekből következik, hogy egy ausztrál szabadalom oltalmi idejének meghosszabbítása előtt meg kell győződni arról, hogy a szabadalom igénypontja „*per se* gyógyászati anyagra” vonatkozik-e.

C) Az ausztrál kormány bejelentette, hogy a szabadalmi hivatal soron kívül fogja elintézni azokat a szabadalmi bejelentéseket, amelyek valamilyen szempontból elősegítik a környezetvédelmet. „A zöld innováció az ipar által jelentős beruházást igényel, és az ausztrál kormány ezt minden vonatkozásban elő kívánja mozdítani” – jelentette ki az ipari minisztérium innovációs államtitkára.

Jelenleg egy szabadalmi bejelentés feldolgozásához egy évnél hosszabb idő szükséges. Az új rendszabály lehetővé teszi, hogy a „zöld” bejelentéseket a hivatal 4-8 hét alatt intézze el.

Banglades

A 2009. július 1-jén életbe lépett új védjegy törvény szerint egy védjegy oltalmi ideje a bejelentés napjától számított 7 év elteltével jár le, és további 10-10 évvel meghosszabbítható (korábban a meghosszabbítás időtartama 15 év volt).

Ha a megújítási díjat 2008. július 1-je előtt befizették, a hosszabbítás a korábbi védjegy törvénynek megfelelően 15 évre érvényes; ha a megújítási díjat 2008. július 1-je után fizették be, a védjegyoltalom az új törvényvel összhangban további 10 évvel hosszabbítható meg.

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal

A) Az olasz Modaticosmoda divatcég a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (BPHH) lajstromoztatni kívánta a TH ábrás védjegyet. Ez ellen felszólalt a *Tommy Hilfiger* (Hilfiger) divatcég.

A BPHH Felszólalási Osztálya 2009. április 7-én úgy döntött, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye a különböző Hilfiger-védjegyek és a TH ábrás védjegy között. A Felszólalási Osztály egyenként összehasonlította a Hilfiger védjegyeit az ábrás TH védjeggyel, és arra a következtetésre jutott, hogy a védjegyek kellő mértékben különböznek egymástól. Különösen kellő elhatárolást jelent a „Hotttime” és a „Parigi Milano” szöveg hozzáadása a TH védjegyhez. Ezért a Felszólalási Osztály elutasította a felszólalást, és a Hilfigert kötelezte a költségek megtérítésére. E határozat ellen a Hilfiger fellebbezést nyújthat be.

B) Egy európai cég a BPHH-nál kérelmet nyújtott be a CROCODILINO védjegy lajstromozása iránt, ami ellen a Lacoste felszólalt azon az alapon, hogy nemcsak a krokodilt ábrázoló híres védjegynek a tulajdonosa, hanem számos országban lajstromoztatta a CROCODILE szövegvédjegyet is.

A BPHH Fellebbezési Osztálya 2009. április 7-én elutasította a védjegybejelentést arra hivatkozva, hogy a CROCODILINO védjegy erősen hasonlít a Lacoste CROCODILE védjegyéhez.

Brazília

A) 2009. május 7-én a hivatalos közlönyben publikálták a Brazil Szabadalmi Hivatal által megállapított új szabályokat a nukleotid- és/vagy aminosav-szekvenciák közléséről, amivel a szabadalmi leírásokat ki kell egészíteni. Ezek a szabályok 2009. szeptember 1-jén léptek hatályba.

Az új rendelkezés szerint az olyan szabadalmi bejelentéseket, amelyekben egy vagy több nukleotid- és/vagy aminosav-szekvencia fordul elő, szekvencialistával együtt kell benyújtani elektronikus formában, bár az új szabályzat azt is lehetővé teszi, hogy a szekvencialistát nyomtatott formában nyújtsák be az elektronikus benyújtás mellett.

Az elektronikus szekvencialistát legkésőbb a vizsgálat kérelmezésekor kell benyújtani. Ha a bejelentő figyelmen kívül hagyja ezt az előírást, a hivatal végzést ad ki, és a szekvencialista pótlólagos benyújtására határidőt tűz ki, amelyen belül a szekvencialista még benyújtható, de egyúttal pótdíjat is le kell róni.

B) A Brazil Szabadalmi Hivatalnál elbírátlanul függő bejelentések száma az utóbbi négy évben erősen megnövekedett. Ezért a hivatal ebben az évben 240 új elővizsgálót vett fel, de a Tudományos és Technológiai Minisztérium még 70 további elővizsgáló felvételéhez járult hozzá.

A hivatal úgy véli, hogy az új elővizsgálók munkába állításával jelentősen csökkenteni tudja a vizsgálatlan bejelentések számát, illetve meg tudja gyorsítani a bejelentések vizsgálatát.

Dánia

A Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság 2009. augusztus 12-én döntést hozott a *Hjem-Is Europa A/S* (Hjem) v. *Unilever Danmark A/S* (Unilever)-ügyben.

A dán Hjem cég 1992-ben lajstromoztatta a KING COOL védjegyet többek között a 30. áruosztályban, és hasonló megjelöléssel forgalmazott fagyaltot.

Az Unilever 2003-ban kérte Dániában a KING COLE védjegy lajstromozását szintén a 30. áruosztályban, és elkezdte fagyalt forgalmazását, ideértve a fagyalttölcséreket is, ilyen megjelöléssel. A Hjem beperelte az Unilevert KING COOL védjegyének bitorlása miatt.

A bíróság döntése megállapította, hogy a KING COOL és a KING COLE védjegy hasonlít egymáshoz, de a nyolc betű közül az utolsó kettő hangzásilag különbözik, mert a közönséges beszédben mindkét védjegyet a második szón hangsúlyozva ejtik ki, ahol a „cool” szó „ú” magánhangzója alapvetően eltér a „cole” szó magánhangzójának „ou” ejtésétől. Erre tekintettel a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság az Unilever javára döntött, vagyis nem állapított meg bitorlást, és elrendelte, hogy a Hjem fizessen az Unilevernek 30000 Dkr költségtérítést.

Dél-Afrika

A Dél-afrikai Védjegy hivatal (South African Register of Trade Marks) 2009 szeptemberében a nem hagyományos védjegyek lajstromoztatásával kapcsolatos irányelveket adott ki. Ezek ismertetik azokat a követelményeket, amelyeket ki kell elégíteni az ilyen védjegyek lajstromozására irányuló kérelmek benyújtásakor. Az irányelvek hangsúlyozzák, hogy bármilyen védjegy lajstromozásának lényeges feltétele, hogy a védjegy grafikusán ábrázolható legyen. Az alábbiakban összefoglaljuk a legfontosabbakat az új irányelvek közül.

a) Háromdimenziós védjegyek

Az irányelvek megállapítják, hogy „egy háromdimenziós védjegy egyetlen látkepe elfogadható, feltéve, hogy annak alapján meg lehet határozni a háromdimenziós jelleget”.

Minthogy egyetlen látkép ritkán adja meg egy háromdimenziós védjegy jellegét, tanácsos több nézeti képet benyújtani annak érdekében, hogy kielégítően szemléltessék a védjegy sajátos jellegzetességeit.

b) Színvédjegy

Az irányelvek előírják, hogy a színvédjegyre vonatkozó bejelentési kérelemhez csatolni kell egy színmintát papíron vagy elektronikusan a nemzetközileg elismert színkód megjelölésével együtt. Azt is meg kell adni, hogy a színt hogyan kell az árukon alkalmazni, vagy hogyan kell a gyakorlatban használni szolgáltatásokkal kapcsolatban.

c) Mozgó védjegyek

Az irányelvek leszögezik, hogy az ilyen védjegyeket állóképek sorozatával, a mozgás részletes leírásával és az állóképek időrendi sorrendjének magyarázatával kell bemutatni.

d) Hangvédjegyek

Az irányelvek szerint egy hangvédjegyet lekottázva kell bemutatni egy leírással és a védjegy analóg vagy digitális ábrázolásával együtt.

e) Ízvédjegyek

Az irányelvek megállapítják, hogy egy ízvédjegyet a védjegy típusának jelzésével és az ízjellegzetességeinek leírásával kell bemutatni.

Az irányelvek megjegyzik, hogy konkrét példák hiányában nehéz megmondani, hogy mi képezné egy védeni kívánt ízjellegzetességeinek elfogadható leírását.

f) Illatvédjegyek

Az illatvédjegyet legalább a védjegy leírásával kell szemléltetni világos, pontos, önálló, könnyen hozzáférhető, érthető, tartós és tárgyilagos módon. Minthogy ezeket a követelményeket egy tudományos képlet vagy leírás segítségével nem lehet kielégíteni, jelenleg nincs lehetőség az illatvédjegy grafikus ábrázolására, és így az illatvédjegyek elérhetetlenek maradnak mindaddig, amíg ki nem találják grafikus ábrázolásuk új módszerét.

Dél-Korea

Az Amerikai Egyesült Államok, Dél-Korea, Japán és Kína szabadalmi hivatalának elnöke, valamint az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke 2009. június 11-től 12-ig a németországi Murnauban megbeszélést folytatott arról, hogyan lehetne szabványosítani a szabadalmi bejelentéseket. A felsorolt öt hivatalnál benyújtott bejelentések száma a világszerte benyújtott bejelentéseknek mintegy 77%-át teszi ki.

A Dél-koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal elnöke, Jung-Sik Koh bejelentette, hogy az öt hivatali elnök a fenti célból a következő tíz alapvető tervben egyezett meg, amelyek az elővizsgálati gyakorlatot és rendszert érintik.

1. Közös dokumentációs adatbázis felállítása.
2. Közös vegyes osztályozási rendszer felállítása.
3. Közös bejelentési formátum létrehozása elektronikus szabadalmi bejelentés alkalmazásával.
4. Közös hozzáférés létrehozása a kutatási és elővizsgálati eredményekhez.
5. Közös oktatási gyakorlat létrehozása a szabadalmi elővizsgálók számára minden egyes hivatalnál.
6. Kölcsönös gépi fordítás létrehozása a hivatalok között a nyelvi gát leküzdésére és az egymás szabadalmi információjához való könnyebb hozzáférés lehetővé tételére.
7. Közös szabályok létrehozása az elővizsgálati gyakorlat és a minőségi ellenőrzés terén.
8. Közös statisztikai paraméterek létrehozása az öt hivatalnál folytatott elővizsgálathoz.
9. Közös megközelítési mód létrehozása a kutatási stratégiák megosztásához és dokumentálásához annak érdekében, hogy az egyes hivatalok szabadalmi elővizsgálói megértsék egymás kutatási stratégiáját.

10. Eszközök biztosítása a közös kutatás és elővizsgálat megalapozása és a munkamegosztás megkönnyítése céljából.

A koreai hivatal elnökhelyettese, aki részt vett a murnai megbeszélésen, megállapította, hogy az együttműködés a szabadalmi elővizsgálat terén nemzetközi irányzattá vált, és minden korábbinál eredményesebb lesz. Egyúttal azt is megjegyezte, hogy a Dél-koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal részvétele az öt hivatal munkamegosztásában elő fogja segíteni a koreai szabadalmi joggyakorlat nemzetközivé tételét.

Dominikai Köztársaság

Az 1999. évi védjegy törvény 2009. február 1-jén lépett hatályba.

Az új törvény a korábbi 14 évről a bejelentés napjától számított 10 évre csökkenti a lajstromozott védjegyek oltalmi idejét. Egyúttal a lajstromozás időpontjától számítva a korábbi 5 évről 3 évre csökkenti a kötelező használat időtartamát.

A már lajstromozott védjegyek a következő megújítás időpontjáig megtarthatják 14 éves oltalmi idejüket.

A megújítási kérelem benyújtására pótdíjfizetés ellenében 6 hónap türelmi időt engedélyeznek.

Megszűnt az angol lajstromozási kérelmekre vonatkozó elsőbbség igénylésének lehetősége. Továbbra is lehet azonban uniós elsőbbséget igényelni.

Lehetővé vált a védjegybejelentések több áruosztályra érvényes benyújtása.

Az új törvény szerint kollektív védjegyeket is lehet benyújtani.

Egyesült Királyság

A német *Boehringer Ingelheim* (Boehringer) cég egyik szabadalmának az 1. igénypontja olyan gyógyászati készítményre irányult, amely az (I) képletű kinuklidinszármazék egy vagy több sójának egy vagy több β -mimetikummal képzett kombinációját tartalmazza, de a szabadalmi leírás nem tartalmazott arra vonatkozó igazolást, hogy a két anyag kombinációja bármilyen kedvező gyógyászati hatást eredményezne.

A *Laboratorios Almirall* kérte a Boehringer-szabadalom megvonását egy olyan korábbi, saját szabadalmára hivatkozva, amely már ismertette egy kinuklidin-származék racém vagy enantiomer alakjának asztma és krónikus tüdőbetegség kezelésére való felhasználását. Ez a korábbi szabadalom is kinyilvánította, hogy az (I) képletű anyagokat fel lehet használni β -agonistákkal kombinálva.

A bírósági eljárás során kiderült, hogy Boehringer nem végzett kísérleteket és/vagy próbákat, és hogy a találmány teljesen „íróasztalkémiai” munkán alapult. A per folyamán a Boehringer kísérleteket végzett annak bizonyítására, hogy a kombináció kedvező hatást eredményez, de a kísérleti eredmények nem tudták meggyőzni a bírót, aki ezért a Boehringer-szabadalmat megvontnak nyilvánította.

Egyiptom

Egyiptom 2009. szeptember 3-án tagja lett a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Jegyzőkönyvnek.

Elsőfokú Európai Bíróság

Az Elsőfokú Európai Bíróság (Court of First Instance, CFI) engedélyezte a *Montebello SARL* (Montebello) és a *Bodegas Montebello SA* (Bodegas) által lajstromoztatott két MONTEBELLO védjegy egyidejű létezését a 33. áruosztályban rum, borok és egyéb alkoholos italok vonatkozásában, kivéve a sört. Ezzel a CFI jóváhagyta a Fellebbezési Tanács döntését abban a felszólalási ügyben, amelyet korábbi lajstromozására hivatkozva a Bodegas nyújtott be a Montebello védjegye ellen, és amelyet a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH) előzőleg elutasított.

A CFI megállapította, hogy az ütköző védjegyek vizuálisan, hangzásilag és fogalmilag azonosak, de a velük kapcsolatban használt áruk eltérőek voltak, és nem volt valószínű, hogy azokat ugyanattól a vállalattól származónak gondolják. Emellett a CFI megfigyelte, hogy ha egy védjegyet egy tág áruosztály kapcsán lajstromoznak, amely autonóm alkategóriákat tartalmaz, a védjegy csupán azon kategóriákkal kapcsolatban élvez oltalmat, amelyekben a védjegyet valóban használják.

A vizsgált esetben a Bodegas védjegyet csupán borokkal kapcsolatban lajstromozták. Bár a rum és a bor nem teljesen hasonlók, mindkettő alkoholos ital, amelyeket ugyanaz a társaság árusíthat, és ez a megtévesztés veszélyével járhat. Ezért meglepő a CFI döntése.

Európai Bíróság

A) A *Sunplus Technology Co., Ltd.* (Sunplus) 1996. április 1-jén kérte a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (OHIM) az ábrás SUNPLUS védjegy lajstromozását a 9. áruosztályban. A *Sun Microsystems Inc.* felszólalt a védjegybejelentés ellen, arra hivatkozva, hogy 1993. szeptember 21-én a Benelux Államokban lajstromozták számára a SUN védjegyet szintén a 9. áruosztályban.

A BPHH Fellebbezési Osztálya helyt adott a felszólalásnak. E döntés ellen a Sunplus fellebbezést nyújtott be a BPHH Negyedik Fellebbezési Tanácsánál, amely a fellebbezést elutasította.

Ezután a Sunplus az Elsőfokú Európai Bíróságnál kérte a fellebbezési tanács döntésének hatálytalanítását, de eredmény nélkül. A CFI megállapította, hogy bár a versengő védjegyek vizuálisan eltérőek, fonetikusán és fogalmilag nagyon hasonlítanak egymásra, és ezért komoly mértékben fennáll annak a lehetősége, hogy a vásárlóközönség a termékeket azonos kereskedelmi forrásból származónak tekinti.

Végül a Sunplus az Európai Bírósághoz (European Court of Justice, ECJ) nyújtott be fellebbezést. Az ECJ sem találta azonban megalapozottnak a fellebbezést, és ezért azt teljes terjedelmében elutasította. Egyúttal elrendelte, hogy a Sunplus fizesse a bírósági költségeket.

B) 2009. szeptember 3-án az Európai Bíróság (ECJ) döntést hozott a gyógyászati termékek kiegészítő oltalmi tanúsítványára (SPC) vonatkozó EEC 1768/92 sz. rendelet és a növényvédelmi termékekre vonatkozó EC 1610/96 sz. rendelet értelmezésével kapcsolatban.

A kiegészítő oltalmi tanúsítványok legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatják egy új gyógyászati termék oltalmi idejét. A gyógyászati termékekre vonatkozó rendelet 3(c) szakasza szerint kiegészítő oltalmi tanúsítványt kell adni, ha „a termék még nem képezte ilyen tanúsítvány tárgyát”. Ez nem zárja ki egynél több SPC engedélyezését eltérő felek számára ugyanannak a forgalombahozatali engedélynek az alapján. Ez az értelmezés a későbbi időpontból származó, nagyon hasonló növényvédelmi termékekre vonatkozó rendelkezés szövegezéséből következik, aminek alapján a gyógyászati termékekre vonatkozó korábbi rendelkezés különböző szempontjainak az értelmezését kívánták tisztázni.

A növényvédelmi termékekre vonatkozó rendelkezés 3(2) szakasza szerint „ahol függőben van ugyanarra a termékre vonatkozó és különböző szabadalmakat birtokló két vagy több szabadalmastól származó két vagy több bejelentés, erre a termékekre egy-egy tanúsítványt lehet adni e birtokosok mindegyikének”.

2003-ban a *Hoffmann-La Roche AG* kiegészítő oltalmi tanúsítványra vonatkozó kérelmet nyújtott be a Holland Szabadalmi Hivatalnál az Enbrelre (etanerceptre). Ezeket a jogokat később átruházták az *AHP Manufacturing BV*-re (AHP). Ennek az SPC-bejelentésnek a benyújtása idején már több egyéb SPC-t engedélyeztek etanerceptre. A vonatkozó rendelkezéseknek a holland hivatal (szó szerinti, merev) értelmezése alapján ez azt jelentené, hogy egy további tanúsítványt csak akkor lehetne kiadni az AHP részére, ha függő lenne legalább egy további SPC-kérelem. Minthogy ez a feltétel nem állt fenn, a hivatal elutasította az AHP SPC-kérelmét.

Az AHP a hivatal döntése ellen keresetet indított a Hágai Bíróságnál (Rechtbank's-Gravenhage), amely a vonatkozó kérdéseket 2007. november 2-án az Európai Bírósághoz (ECJ) továbbította.

Az ECJ most úgy döntött, hogy a 3(2) szakaszt „nem csupán szövegezése szerint kell értelmezni, hanem annak a rendszernek az általános terve és céljai fényében is, amelynek részét képezi”.

A fentiek eredményeképpen a rendeletek nem zárják ki SPC engedélyezését olyan termékekre, amelyre a kérelem benyújtásának időpontjában már egyéb alapszabadalmak egy vagy több tulajdonosának engedélyeztek egy vagy több bizonylatot.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az előző számban hasonló címszó alatt hírt adtunk arról, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) 2010. július 1-jén hivatalba lépő új elnökeként négy személy jelölését fogadták el, akiket az Európai Szabadalmi Szervezet Adminisztratív Tanácsa 2009. október 27-től 30-ig tartó ülésén hallgatott meg.

Most arról kaptunk hírt, hogy a jelöltek meghallgatása után tartott szavazáson egyikük sem kapta meg a kívánt háromnegyedes többséget, vagyis 27-et a 36 szavazat közül. Ennek megfelelően az Adminisztratív Tanács 2009. december 8-tól 11-re kitűzött ülésén tartottak új választási eljárást. Itt az első szavazási körben egyik jelölt sem kapott háromnegyedes többséget. Ekkor Jesper Kongstad visszalépett. Azonban a megmaradó három jelölt közül ezután sem kapta meg egyik sem a szükséges 27/36-os szavazati többséget. Így a hivatal új elnökének megválasztása ez évre halasztódott.

B) A Műszaki Fellebbezési Tanácsok két újabb döntése megállapította, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal vizsgálati osztályának elutasító határozata két európai szabadalmi bejelentés kapcsán lényeges eljárási jogsértést jelent.

A T 1346/08 sz. ügyben a bejelentő módosította az igénypontjait, amikor az ESZH előtt megindította a nemzeti szakaszt. A vizsgálati osztály első végzésében kifogásolta, hogy az 1. igénypont nélkülözi a feltalálói tevékenységet. Válaszában a bejelentő módosított 1. igénypontot nyújtott be, amely egy olyan vonást is tartalmazott, amelyet korábban nem tárgyaltak meg. A válasz továbbá érveket hozott fel a módosított 1. igényponttal kapcsolatos feltalálói tevékenység alátámasztására, ezenkívül megtárgyalta az elővizsgáló által megnevezett négy anterioritást.

A vizsgálati osztály következő végzése elutasította a bejelentést az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 97(2) szakasza alapján, arra következtetve, hogy az 1. igénypont feltalálói tevékenység hiánya miatt nem elégíti ki az ESZE 56. szakaszának követelményeit.

A fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a vizsgálati osztály lépései lényeges eljárási sérelmet jelentenek. A vizsgálati osztály első végzésére adott választ jóhiszemű (*bona fide*) válasznak kell tekinteni, mert a bejelentő őszintén megkísérelte, hogy eleget tegyen a vizsgálati osztály kifogásainak. Ezért a bejelentő az első végzésre adott válasz után nem várhatta a bejelentés azonnali elutasítását. Ennek következtében sérült a bejelentőnek a 113(1) szakasz szerinti joga a meghallgatásra.

A T 0005/06 sz. európai szabadalmi bejelentést a vizsgálati osztály elutasította szintén az 56. szakasz alapján, vagyis feltalálói tevékenység hiánya miatt. A vizsgálati osztály azzal érvelt, hogy a találmány szerinti problémát az igényelt tárgy teljes körére nem oldották meg, mert az 1. igénypont nem megvalósítható kiviteli alakokat foglalt magában.

A fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgálati osztály általi elutasítás a 111(2) szabályra figyelemmel nem volt indokolt, és ezért lényeges eljárási sérelmet képezett. A vizsgálati osztálynak a bejelentés elutasításakor meg kellett volna adnia az elutasítás

összes jogi és ténybeli okát, figyelemmel a technika állására és a kézenfekvőségre vonatkozó állításra.

A két döntés ismét azt bizonyítja, hogy az ESZH köteles döntéseit megindokolni, és komolyan értékelni a bejelentő őszinte kísérleteit arra, hogy a bejelentést engedélyezésre kész állapotba hozza. Ha ezt a kötelezettségét nem teljesíti, lényeges eljárásjogi sérelmet követ el, és az ilyen megalapozatlan elutasítások ellen benyújtott fellebbezéseknek sikereseknek kell lenniük abban, hogy a bejelentést a fellebbezési tanács további vizsgálat céljából visszaküldi a vizsgálati osztálynak.

C) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) Adminisztratív Tanácsa, élve az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) szabályainak módosítására vonatkozó jogával, két döntést hozott, amelyek lényegesen módosítják az ESZE szabályait.

A szabályok megváltozását részben az motiválta, hogy a tanács gyorsítani kívánta az európai szabadalmi bejelentések vizsgálatát.

A szabályváltoztatások két csoportba sorolhatók:

1. az elővizsgálatot gyorsító változások és
2. megosztott bejelentések benyújtásának lehetőségét korlátozó változások.

1. A bejelentések elővizsgálatának gyorsítását célzó módosítások

Korlátozás igénypont-kategóriánként egyetlen független igénypontra

A jelenlegi szabályok szerint egy szabadalmi bejelentésre nem engedélyezhető szabadalom, ha igénypont-kategóriánként (termék- vagy eljárás-) egynél több független igénypontot tartalmaz. E szabály alól kivételt jelent, ha a kérdéses független igénypont (a) kölcsönös kapcsolatban álló több termékre, (b) egy termék vagy készülék eltérő alkalmazásaira vagy (c) egy sajátos probléma alternatív megoldásaira vonatkozik, ha ezek nem foglalhatók egyetlen igénypontba. Jelenleg az ESZH azt írja elő, hogy a bejelentő *az érdemi elővizsgálat alatt* korlátozza igénypont-kategóriánként a független igénypontok számát.

A 2010. április 1-jén hatályba lépő módosítások jelentősen megváltoztatják a jelenlegi gyakorlatot. Az új 62a szabály szerint ha egy szabadalmi bejelentés igénypont-kategóriánként egynél több független igénypontot tartalmaz, amelyek nem tekinthetők kivétel alá esőnek, az ESZH *Kutatási Osztálya felszólítja* a bejelentőt, hogy jelölje meg minden egyes kategóriában a kutatandó független igénypontot. E felhívás megválaszolására csupán két hónap meg nem hosszabbítható határidőt engedélyeznek. Ezután az európai kutatást a bejelentő által megjelölt igénypontra, illetve igénypontokra, vagy pedig – ha a bejelentő nem válaszolt a felhívásra – az igénypont-kategória első független igénypontjára korlátozzák.

Az igénypontok módosítása nem lesz lehetséges a kutatás befejezése előtt, de benyújthatók érvek annak bizonyítására, hogy egy igénypont-kategórián belül két vagy több független igénypont a fentebb említett kivételek körébe esik. Ha az ilyen érvek sikeresek, a kutatást a kivétel alá eső igénypontokra is kiterjesztik.

Az új 62a szabály mindazokra a bejelentésekre vonatkozik, amelyekkel kapcsolatban 2010. április 1-jéig még nem folytattak le kutatást.

A kutatási jelentésben foglalt kifogások megválaszolása

2010. április 1-je után a bejelentők kötelesek lesznek megválaszolni minden olyan kifogást, amelyet a kutatást végző elővizsgálók korábban a kutatási jelentésben tettek.

Az ESZH mint nemzetközi kutatási hatóság által kiadott nemzetközi kutatási jelentés (International Search Report, ISA) lép az euro-PCT bejelentések európai kutatási jelentése helyébe. A jelenlegi gyakorlat szerint a bejelentőknek a 161. szabály alapján lehetőségük van módosítani az ilyen euro-PCT bejelentéseket röviddel azt követően, hogy megindították az európai regionális szakaszt. A 161. szakasz egy hónapos határidőt ad arra, hogy a bejelentő önkéntesen módosítsa bejelentését.

Az új gyakorlat szerint a 161. szabály szerinti közléseket továbbra is az ESZH fogja kiadni. A bejelentőknek azonban választ kell benyújtaniuk a nemzetközi kutatási jelentésben foglalt kifogásokra. Az ilyen válasz elmulasztása azt eredményezi, hogy a bejelentést visszavontnak tekintik.

Módosítások azonosítása

2010. április 1-je után a 137(4) szakasz szerint kötelező lesz a szabadalmi bejelentés módosításainak és azok alapjainak azonosítása az elővizsgáló számára. Ha a bejelentő nem tesz eleget ennek a követelménynek, az ESZH egy hónapon belüli hiánypótlására szólítja fel. Ha a bejelentő a felhívásra nem válaszol, a bejelentést visszavontnak tekintik.

2. Megosztott bejelentések benyújtására vonatkozó korlátozások

A jelenlegi gyakorlat szerint bármely függő európai bejelentés alapján, vagyis az engedélyezés vagy elutasítás előtti napig lehetőség van megosztott bejelentések benyújtására.

A 2010. április 1-jén hatályba lépő új 36(1)(a) szabály határidőt ír elő megosztott bejelentések benyújtására. Ez az új szabály az összes függő európai bejelentésre vonatkozik, függetlenül azok benyújtási napjától.

Az új szabály szerint európai megosztott bejelentések sorozatánál a legkorábbi európai bejelentés kapcsán kiadott első elővizsgálati végzés keltétől számított huszonnégy hónapon belül lehet benyújtani megosztott bejelentést. A bővített európai kutatási jelentések, a kiegészítő kutatási jelentések vagy a nemzetközi kutatási jelentések nem indítják meg a huszonnégy hónapos határidőt, mert azokat – még ha elővizsgálati végzés formájuk van is – a kutatási osztály adja ki.

Az új 36(1)(b) szakasz a fenti szabály alóli olyan kivételről rendelkezik, hogy ha a fent említett első elővizsgálati végzés időpontja után az elővizsgáló egészségügyi kifogást támaszt, az a megosztott bejelentés benyújtására egy új huszonnégy hónapos határidőt alapoz meg.

A 2010. április 1-jén függő olyan bejelentések esetében, amelyekre nézve a huszonnégy hónapos határidő már lejárt, valamint amelyekre nézve ez a határidő 2010. október 1-je előtt jár le, a határidő 2010. október 1-jéig meghosszabbodik.

Az ESZH útmutatót adott ki arról, hogy a gyakorlatban hogyan kell értelmezni ezeket az új szabályokat.

India

A) A *Société Des Produits Nestlé SA* (Nestlé) kérte a Szellemitulajdon-védelmi Fellebbezési Bíróságtól (Intellectual Property Appellate Board, IPAB), hogy törölje a védjegylajstromból az 546574 sz. alatt lajstromozott *MAGGI* védjegyet, mert annak használata a lajstromozó által egy átlagos intelligenciájú és tökéletlen emlékezőképességű fogyasztó számára márkanév-kiterjesztésnek lenne tekinthető, és ezért alkalmas a fogyasztók becsapására és megtévesztésére.

Az IPAB egyetértett a Nestlé állításaival, és azon a véleményen volt, hogy egy korábbi használó jogait védeni kell. A jelen esetben a *MAGGI* védjegyet 1962 óta használják Indián kívül és 1983 óta Indiában, aminek következtében komoly hírnévre és goodwillre tett szert. A tulajdonjogok olyan személyekhez tartoznak, akik először használnak egy védjegyet. Ennek megfelelően az IPAB elrendelte a kifogásolt védjegy törlését a védjegylajstromból.

B) A japán gépkocsigyártó *Honda* cég pert indított az indiai *TVS Motor Co.* (TVS) ellen, és kérte a TVS-t ideiglenes intézkedéssel eltiltani a *CITY* védjeggyel ellátott motorkerékpárok gyártásától, mert ez a védjegy a megtévesztésig hasonló a *Honda CITY* védjegyéhez.

A TVS az 1999. évi védjegy törvény 17. szakaszára hivatkozva azt állította, hogy még ha a *Honda* jogosult is a *CITY* védjegy használatára, nem állíthatja azt, hogy e védjegy kizárólagos használatára jogosult, mert az egy egyszerű szótári szó, amely „várost” jelent.

A kalkuttai felsőbb bíróság (Calcutta High Court) megállapította, hogy a *Honda* nem bizonyította, hogy valaha is használta a *CITY* védjegyet motorkerékpárokon, ellentétben a TVS-sel, amely a „city” szót motorkerékpárjainak egy sajátos változatával kapcsolatban használja védjegye részeként. Azt sem bizonyítja semmi, hogy a *Honda* tulajdonosa lenne a lajstromozott védjegynek. Ezért a bíróság megállapította, hogy a *Honda* nem jogosult korlátozni a TVS-t a *CITY* védjegy használatában.

Izrael

Az Izraeli Szabadalmi Hivatalnál két, számítógépre vonatkozó találmányt nyújtottak be. Az egyik egy számítási módszerre és ezzel kapcsolatos kalibrációs modellre és készülékre, a másik egy olyan katéterkalibrálási módszerre vonatkozott, amely egy szenzor számára nyújt a katéterben levő memóriachip által tárolt kalibrációs adatokat. A hivatali elővizsgáló a bejelentéseket azon az alapon kifogásolta, hogy azok olyan számítógépprogramokra

vonatkoznak, amelyek *per se* kalkulációs módszert valósítanak meg, és ezért az izraeli szabadalmi törvény szerint nem szabadalmazthatók, csupán szerzői jogi oltalomban részesíthetők. Emellett az, ha egy számítógépprogramot egy készülékhez kapcsolnak, ami némi ipari alkalmazhatóságot jelent, nem teszi a találmányt önműködően szabadalmazhatóvá.

A hivatal azt is megállapította, hogy – ellentétben az Európai Szabadalmi Hivatal álláspontjával – még ha a számítógép alkalmazása a találmány nem komputeres komponensét műszakilag megváltoztatja is, ez önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a találmány tárgyát szabadalmazhatóvá tegye. Az elővizsgáló szerint a tárgy szabadalmazhatóságának próbája indokolja a találmány komputeres szempontjának figyelmen kívül hagyását és annak vizsgálatát, hogy a módszer manuális (vagyis nem komputeres) módon szabadalmazhatóan lenne-e tekinthető.

A jelenlegi gondolatmenet e próba mögött az, hogy egy számítógép használatának elve bármilyen célra nem tekinthető önmagában találmánynak, és a módszert komputeres szempontjai nélkül kell vizsgálni. Ennek ellenére az elővizsgáló megállapította, hogy a két bejelentő nyilatkozatában nem ilyen alapon érvelt, és nem is nyújtott be bizonyítékot ilyen vonatkozásban. Ezért a döntést csak a nem kézenfekvőség és az újdonság vonatkozásában kell meghoznia. Ilyen alapon a bejelentők szakértője meggyőzte arról, hogy az első bejelentés új és nem kézenfekvő találmányra vonatkozik. Ezért úgy döntött, hogy egy olyan modell alkalmazása, amely csak egy teljesen eltérő területen volt ismert, nem tekinthető kézenfekvőnek. Ezzel szemben az elővizsgáló a második találmányt kézenfekvőnek találta.

Japán

A) A Japán Szabadalmi Hivatal és a Magyar Szabadalmi Hivatal közötti szabadalmi gyorsforgalmi egyezmény (*patent prosecution highway*) 2009. augusztus 3-án lépett életbe. Ennek révén lehetővé válik, hogy gyorsabban és hatékonyabban lehessen szabadalmat kapni olyan bejelentés esetén, amelyet a másik országban is benyújtottak. Ha az egyik országban legalább egy igénypontot szabadalmazhatóan találtak, ennek alapján a bejelentő a másik országban kérheti bejelentésének gyorsított vizsgálatát.

Japánnak mostanáig az Amerikai Egyesült Államokkal és Dél-Koreával van tartós gyorsforgalmi egyezménye, és Ausztriával, Dániával, az Egyesült Királysággal, Finnországgal, Németországgal, Oroszországgal és Szingapúrral kötött ilyen jellegű próbaegyezményt. Ezenkívül az Európai Szabadalmi Hivatallal és a Kanadai Szabadalmi Hivatallal folytat tárgyalásokat ilyen egyezmény megkötéséről.

B) A Nemzetközi Kereskedelmi és Beruházási Intézet a 2006. évi pénzügyi évre adatokat közölt a szabadalmi használati engedélyek kapcsán a bevételek és a kiadások alakulásáról. Eszerint Japán az említett évben 4,6 milliárd dollár többletbevételre tett szert, és ezzel az Amerikai Egyesült Államok után világvizonylatban a második helyre jött fel a 2005. évi 4. helyről.

Jemen

A Beacham Group Plc, az AUGMENTIN védjegy tulajdonosa az 5. áruosztályban, keresetet indított a Sana'a-i Kereskedelmi Bíróságnál egy jemeni gyógyszergyártó cég ellen, mert az ugyancsak az 5. áruosztályban lajstromoztatta az AUGMEN védjegyet.

A bíróság megállapította, hogy a két védjegy általános megjelölése és hangzása kétségtelenül megegyezik a fogyasztókat, akik azt hihetik, hogy a két termék ugyanabból a forrásból származik. Ezért az AUGMEN védjegy lajstromozása a korábbi védjeggyel való összetévesztés kockázatával jár, és így ütközik a jemeni iparjogvédelmi törvény 89. és 90. szakaszának rendelkezéseivel. Ilyen alapon a bíróság elrendelte, hogy a védjegy hivatal nyilvánítsa az AUGMEN védjegyet érvénytelennek.

E bírósági döntés ellen az alperes a felsőbb bírósághoz nyújtott be fellebbezést, amely azonban megerősítette az alsófokú bíróság döntését.

Kína

A) 2009. május 31-én a Szabadalmi Felülvizsgálati Tanács (SZFT) döntést hozott a Viagra-szabadalom érvényességéről.

Ezt a döntést, amely a Viagra-szabadalmi ügygel kapcsolatos per második körének az első döntése, az SZFT közel egy évvel azt követően hozta, hogy 2008 júliusában szóbeli meghallgatáson az igénypont alátámasztottságát és a feltalálói tevékenységet vizsgálták.

A kínai szabadalmi törvény szerint ha egyik fél sem elégedett az SZFT döntésével, a döntés kézbesítésétől számított három hónapon belül eljárást indíthat a Pekingi 1. számú Közbenső Népbíróságnál (KNB).

A Viagra-szabadalmat Kínában a legérdekesebb szabadalmi pernek tekintik. A pereskedés első köre 2001-ben indult, amikor 13 kínai cég és egyén megkísérelte a Viagra-szabadalom érvénytelenítését. Ez a szabadalom csupán egyetlen igénypontot tartalmazott a szildenafilnek nevezett vegyületre. A megsemmisítési/érvénytelenítési kérelmekben hivatkozott okok a feltalálói tevékenység hiányára, az igénypont alátámasztottságának hiányára, nem kellő kinyilvánításra és az igénypont megszővegezésének nem elég világos voltára irányultak. A KNB 2002. szeptember 3-án és 4-én folytatott szóbeli tárgyalást, amelynek során vizsgálta a megsemmisítési kérelem valamennyi alapját.

A felek elsősorban a kinyilvánítás nem kielégítő voltára és a feltalálói tevékenység hiányára hivatkoztak. Az előbbivel kapcsolatban a vita arra összpontosult, hogy a szabadalmi leírás csak egy „különösen előnyös vegyület” (mint szelektív inhibitor) kísérleti adatait nyilváníttotta ki anélkül, hogy egyértelműen azonosította volna a kísérleti vegyületet. Ilyen vonatkozásban a kínai gyakorlat igen szigorú. A kérelmezők azon az állásponton voltak, hogy a szabadalom egyetlen igénypontja egy sajátos kémiai vegyület, nevezetesen a szildenafil – amely a jól ismert Viagra gyógyszer hatóanyaga – orvosi felhasználására vonatkozott erek-

ciós diszfunkció kezelésében, de az általánosan kinyilvánított adatok nem az igényelt kémiai vegyületekre vonatkoztak. A Pfizer azzal érvelt, hogy a szildenafil valóban egyike a különösen előnyös vegyületeknek, miként ezt a leírás is állítja, így a kinyilvánított vizsgálati adatok az igényelt gyógyászati felhasználás alátámasztására szolgáltak.

Ezt követően, 2004. július 5-én a KNB döntése megállapította, hogy a Viagra-szabadalom érvénytelen nem kellő kinyilvánítás miatt. A Pfizer megfellebbezte ezt a döntést, és nyert mind az elsőfokú, mind a másodfokú bírósági eljárásban. A bírók mindkét bíróságon azon a nézetben voltak, hogy összefüggés volt a szabadalmi leírásban kinyilvánított vizsgálati adatok és az igényelt kémiai vegyület között, aminek révén a szabadalom eleget tett a kielégítő kinyilvánítás követelményének. Ennek a megállapításnak az alapján megváltoztatták a KNB döntését.

A kínai joggyakorlat szerint a bíróságok nem jogosultak közvetlenül dönteni egy szabadalom érvényességéről. Ezért a Viagra-szabadalmat visszaküldték az SZFT-nek az érvényesség további vizsgálata céljából azoknak az okoknak, vagyis a feltalálói tevékenység és az igénypont alátámasztottsága alapján, amelyeket ennek a tanácsnak és a két bíróságnak a döntése nem tárgyalt. Ekkor indult az eljárás második köre.

Az SZFT 2009. május 31-i döntése megállapította, hogy logikus volt azt gondolni, hogy az ún. különösen előnyös vegyület, amelyről azt mondták, hogy a szabadalomban vizsgált vegyület, nem más, mint az igényelt vegyület. Ezután az SZFT megállapította, hogy a szabadalmi igénypontot a leírás kellő mértékben alátámasztja. Így a szabadalmat feltalálói tevékenységen alapulónak tekintették a fellebbező felek által megnevezett anterioritásokkal szemben. Ezek az anterioritások kinyilvánították a szildenafil is magában foglaló kémiai vegyületek első gyógyászati alkalmazását (mint angina elleni hatóanyagot), valamint egy másik inhibitor erekciós diszfunkciót gátló hatása elleni orvosi felhasználását.

Az SZFT most ismertetett határozata végleg eldöntötte a kínai Viagra-szabadalom érvényességét.

B) Kína Legfelsőbb Népbírósága 2009. április 23-án jogi véleményt adott a jól ismert védjegyek oltalmáról, amely jogilag kötelező iránymutatást szolgáltat a bíróságok számára védjegy vonatkozású polgári peres ügyekben. Ez a „Jól ismert védjegyek oltalmának értelmezése polgári perekben” című jogi értelmezés 2009. május 1-jén lépett hatályba.

A kínai védjegy törvény jól ismert védjegyek oltalmával foglalkozó 13. szakasza szerint a lajstromozatlan jól ismert védjegy gátolja az olyan védjegy lajstromozását és használatát, amely másolása, utánzása vagy fordítása a jól ismert védjegynek azonos vagy hasonló áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában, ha a védjegy használata valószínűleg zavart okoz; és egy lajstromozott, jól ismert védjegy gátolja az olyan védjegy lajstromozását és használatát, amely másolása, utánzása vagy fordítása a jól ismert védjegynek eltérő áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában, ahol az ilyen védjegy használata valószínűleg félrevezeti a vásárlóközöniséget, és károsítja a jól ismert védjegy lajstromozójának érdekeit.

Ha egy védjegy ütközik egy másikkal, a védjegytulajdonos kérheti az illetékes hatóságot, hogy ismerje el és oltalmazza védjegyét jól ismert védjegyként. Ha egy védjegy lajstromozáskor ütközik, a védjegyhivatal, valamint a védjegy-felülvizsgálati tanács elismerheti, hogy a védjegy felszólalási vagy törlési ügyekben jól ismert védjegynek minősül. Használat folytán bekövetkező ütközés esetén elismertetési kérelmet lehet benyújtani a helyi ipari és kereskedelmi adminisztrációs hivatalnál, amely a kérelmet a védjegyhivatalhoz továbbítja döntés céljából. Egy jogi bíróság bitorlási ügyben is elismerheti egy védjegy jól ismert voltát.

Az említett jogi értelmezés a jól ismert védjegyet olyan védjegyként definiálja, amely széles körben ismert a vonatkozó kínai vásárlóközönség körében.

Az értelmezés szükségdoktrínát állapít meg, mert világosan leszögezi, hogy egy védjegyet csupán szükség esetén ismernek el jól ismert védjegyként. A szükségesség követelménye akkor van kielégítve, ha egy üzlet olyan kereskedelmi nevet használ, amely azonos vagy hasonló egy jól ismert védjeggyel, illetve védjegyhez.

A bizonyítási teher a jól ismert védjegy tulajdonosára hárul. Ha azonban egy védjegy Kínában széles körben ismert, a bizonyítási teher könnyebbé válik, sőt meg is szűnik, ha a másik félnek nincs ellenvetése az elismeréssel szemben.

Egy jól ismert védjegy tulajdonosa nyilvánvalóan megtámadhat egy védjegybejelentést vagy -lajstromozást, vagy megtilthatja egy olyan védjegy használatát, amely a saját jól ismert védjegyének másolása, utánzása vagy fordítása.

Egy lajstromozott védjegy tulajdonosával szemben ideiglenes intézkedés kérhető, amely eltiltja a lajstromozott védjegy használatát abban az esetben, ha a kifogásolt védjegy másolása, utánzása vagy fordítása egy jól ismert védjegynek, és a használat bitorlást jelent.

C) A HUSHUBAO védjegyet birtokló P&G felszólalt a HUSHIBAO védjegy lajstromozása ellen. A védjegyhivatal 2001. november 29-én elutasító határozatot hozott, ami ellen a P&G az Állami Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Védjegy-felülvizsgálati és Döntési Tanácsánál keresett jogorvoslatot, de fellebbezését 2008. július 26-án elutasították. Ezután a P&G a pekingi 1. számú Közbenső Népbírósághoz fordult.

Ez a bíróság azzal érvelt, hogy a HUSHIBAO védjegy mind jellegében, mind kiejtésében és jelentésében nyilvánvalóan különbözött a P&G betű szerint hushubaoként kiejtett védjegyétől. A vásárlóközönség meg tudja a két védjegyet különböztetni, ha elkülönített állapotban figyeli őket, vagyis a HUSHIBAO nem minősül a hushubaoként kiejtett védjegyhez hasonló védjegynek. A P&G nem bizonyította, hogy a HUSHIBAO szándékos utánzása a hushubaoként ejtett védjegynek. Emellett a HUSHUBAO nem egy jól ismert védjegy.

D) A kínai Ipari és Kereskedelmi Minisztérium 2009. szeptember 16-án bejelentette, hogy a Kínában 2009-ben benyújtott védjegybejelentések száma szeptember 15-én elérte az egymilliót.

Kína nemcsak az egy év alatt benyújtott védjegybejelentések, hanem a vizsgált ügyek és a lajstromozott védjegyek száma tekintetében is első a világon.

Libéria

Libéria 2009. december 11-én tagja lett a védjegyek nemzetközi lajstromozására vonatkozó Madridi Jegyzőkönyvnek.

Marokkó

A *Texaco Inc.* (Texaco), a *SPRAYTEX* védjegy tulajdonosa az 1. és 4. áruosztályban, védjegybitorlásért beperelte a marokkói *Saleh Taleb Amert*, mert az a 4. áruosztályban lajstromoztatta a *STARTEX* védjegyet. A Kereskedelmi Bíróság a Texaco javára döntött. Döntését az alábbiakra alapozta:

- Az alperes védjegye megjelenésben, hangzásban és mellékjelentésben nagyon hasonlít a felperes védjegyéhez. Emellett az alperes áruinak jellege kapcsolatot mutat a felperes áruival.
- A Texaco 1993. december 31-én lajstromoztatta védjegyet, szemben az alperessel, aki csak 2005. február 16-án lajstromoztatta a *STARTEX* védjegyet.

A fenti okok miatt a bíróság elrendelte, hogy az alperes

- töröltesse a lajstromból az ütköző védjegyet,
- szüntesse meg a kifogásolt védjegy használatát és
- viselje a bírósági költségeket.

Montenegró

A montenegrói parlament 2009. október 14-én jóváhagyta a montenegrói kormány és az Európai Szabadalmi Hivatal közötti egyezményre vonatkozó törvényt az európai szabadalmak montenegrói kiterjesztéséről. Az új törvény Montenegróban 2009. november 14-én lépett hatályba; az egyezmény azonban csak akkor lesz a gyakorlatban is alkalmazható, amikor az Európai Szabadalmi Hivatal és a montenegrói kormány közötti jegyzékváltás megtörténik. Erre lapzártáig még nem került sor.

Németország

A) 2009. október 1-jén Németországban a szabadalmi törvényt egyszerűsítő és korszerűsítő törvénymódosítás lépett hatályba, amely elsősorban a szolgálati találmányokra vonatkozó rendelkezéseket érinti és korszerűsíti.

A korábbi törvény szerint ha egy alkalmazott találmányt dolgozott ki, arról azonnal tájékoztatást kellett adnia munkáltatójának. A tájékoztatás kézhezvétele után a munkáltató négy hónapon belül köteles volt közölni, hogy a találmányra igényt tart-e. Ha ezt a határidőt elmulasztotta, a találmány az alkalmazotté maradt, aki kártérítési igénnyel is felléphetett a munkáltatóval szemben, ha az utóbbi az ő hozzájárulása nélkül használta a találmányt.

Ez az eljárás különösen a kisvállalatok számára jelentett terhet, mert jelentős szervezési erőfeszítéseket követelt.

Az új törvény most úgy rendelkezik, hogy egy alkalmazotti találmányra vonatkozó igényt kinyilvánítottnak tekintenek, ha a munkaadó az alkalmazottnak a találmányra vonatkozó közlésétől számított négy hónapon belül nem ad olyan nyilatkozatot, hogy az alkalmazotti találmányról lemond. Más szavakkal ez annyit jelent, hogy az új törvény értelmében a találmány önműködően átszáll a munkaadóra akkor is, ha az nem tesz semmilyen lépést.

Az új törvény azt sem kívánja meg, hogy a munkaadó írásban tegyen nyilatkozatot: erre a célra felhasználhatja a korszerű közlési módszereket, például az elektronikus levelet.

B) A Német Védjegyhivatal elutasította a CCCP védjegy ruházati termékekre vonatkozó lajstromozási kérelmét. Határozata szerint a korábbi Szovjetunió szimbólumát még mindig földrajzi árujelzőnek kell tekinteni, és ezért az ilyen megjelöléseket szabadon kell tartani.

Norvégia

A Norvég Legfelsőbb Bíróság legutóbbi döntése a szabadalmi törvény 39. szakaszának értelmezésére vonatkozik, nevezetesen arra, hogy egy analóg eljárásra vonatkozó szabadalom kapcsán hogyan kell értelmezni az ekvivalenciát.

1992. január 1-je előtt Norvégiában nem lehetett új gyógyászati termékre szabadalmat kapni, mert a törvény tiltotta a termékoltalmat. Ehelyett a termék előállítási eljárását (analóg eljárást) igényelték szabadalmi oltalom elnyerése céljából. Ennek az eljárásnak önmagában nem kellett feltalálói tevékenységen alapulnia.

A szóban forgó esetben a vélt bitorló, a *Krka Sverige AB* (Krka) egy műszakilag eltérő eljárásváltozatot dolgozott ki az *Eisai Co Ltd* szabadalmában védett gyógyszertermék előállítására. A Borgarting Fellebbezési Bíróság azon a véleményen volt, hogy az ekvivalenciatan alkalmazása nem terjesztette ki a gyógyszer előállítására vonatkozó igénypontok oltalmi körét műszakilag eltérő eljárásokra, jóllehet egy szakember számára kézenfekvő lenne ezeknek az eljárásoknak a megtalálása és alkalmazása, ha maga a gyógyszer ismert.

A szabadalmas nem értett egyet ezzel a nézettel, és azt állította, hogy a helyes kiindulási pontnak azt kell tekinteni, hogy egy szakember, aki járatos a szabadalom tárgyának területén, a siker ésszerű reményével kísérelné-e meg az általános előállítási módszert.

A legfelsőbb bíróság megerősítette a fellebbezési bíróság döntését. Elvi alapon az igénypont-értelmezés kiindulási pontját az igénypontok szövegezése képezi. Egyúttal a legfelsőbb bíróság utalt az Európai Szabadalmi Egyezmény 69. szakaszára, amely az igénypontok értelmezésére vonatkozik. A döntés az ekvivalencia három elvét alkalmazza: 1. ugyanannak a problémának a megoldása; 2. kézenfekvőség egy szakember számára; és 3. a módszer nem tartozhat a technika állásához.

A döntés megerősíti, hogy az igénypontok szerinti eljárás az, ami analóg eljárásra vonatkozó szabadalmak esetén védve van. Az ekvivalenciatan segít az oltalmi kör kiterjesztésében

olyan eljárásokra, amelyek lényegileg azonosak, és amelyek az igénypontok szerinti eljárás módosulatait képviselik. Annak megállapítása, hogy egy eljárás elég közel van-e ahhoz, hogy kellően azonosként lehessen jellemezni, sajátos megfontolásokat igényel, amelyeket minden egyes esetben végig kell gondolni.

Oroszország

Az Orosz Szabadalmi Hivatal elutasította a PU IN és a ПУ ИИ védjegybejelentést a 20., 29., 32. és 33. áruosztályban. Az elutasító végzés arra hivatkozott, hogy az orosz védjegytvény nem engedélyezi olyan védjegyek lajstromozását, amelyek közérdekbe ütköző megjelölések, vagy ilyen megjelölést tartalmaznak. A végzés arra is rámutatott, hogy a védjegytvény szerint a védjegyzettni kívánt megjelölések nem foglalhatnak magukban obszcén jellegű, emberi méltóságot és vallásos érzületet sértő szavakat és kifejezéseket, és az orosz nyelvtani szabályokat sem sérthetik. Az irányelvekben megadott meghatározások jegyzéke általánosító jellegű, és nem kimerítő. Az ilyen megjelölések helyes kiértékeléséhez szükség van annak megfontolására, hogy a fogyasztók hogyan fogják fel azokat.

A lajstromoztatni kívánt két védjegynek az angol vagy az orosz nyelvben nincs semmiféle lényeges jelentése, a két szót elválasztó köz azonban lehetővé teszi a két szó közé bármilyen betű beiktatását.

Figyelembe véve, hogy Oroszországban és a világ egyéb részein Vlagyimir Putyin, a korábbi orosz elnök nagy tiszteletnek örvend, és az orosz fogyasztó a megjelölést a Putyin névre utalónak tekintheti – és valószínűleg fogja tekinteni –, valójában ez jut először a megjelölést olvasó eszébe. A megjelölés használata italok címkéin bizonyára a tisztelet hiányát jelentené a politikai vezetővel szemben, ami hosszú távon ellentmond az erkölcsi elveknek.

A javasolt védjegy ilyen felfogásának megértését alátámasztandó a Szabadalmi Viták Kamarájának Tanácsa tájékoztatást nyújtott arról, hogy a bejelentő hogyan használta a megjelölést a honlapján, ahol hirdette termékeit. A termékek címkéi pajzs alakúak voltak kétfejű sassal a háttérben, és a két szó között egy nagy T alakú kard volt ábrázolva, ami vizuálisan „putin”-ként olvasható. Emellett az orosz fogyasztók láthatnak orosz boltok pultjain konzervdobozokat, amelyeken a „putin” név kiemelkedik a kétfejű sas háttérből, ami viszont erősen emlékeztet az orosz állami címerre.

Ez a tájékoztatás megerősíti a szabadalmi hivatalnak azt a következtetését, hogy az orosz fogyasztó a termék nevét rejtett módon összefüggésbe hozhatja Vlagyimir Putin névvel, ami tisztelet hiányára utal. A cikk orosz szerzője azt az óhajtát fejezi ki, hogy bárcsak egyes orosz vállalkozók hasznosabb célokra használnák fel legyőzhetetlen találmányukat.

Spanyolország

A Zaragozai Kereskedelmi Bíróság 2009. július 31-én hozott döntést az *Adidas AG* (Adidas) v. *Almacenes Kaymo SA* (Kaymo)-ügyben.

Az ügy előzménye, hogy az Adidas bitorlási pert indított a cipőkereskedő Kaymo ellen, mert az olyan sportcipőket árusított, amelyek a jól ismert háromvonalas ADIDAS védjegyhez hasonló két, illetve négy párhuzamos vonallal voltak ellátva.

Az Adidas kérte, hogy a Kaymót büntessék meg, mert bitorolja jól ismert háromvonalas védjegyét, és ezzel a megtévesztés valószínűségét idézi elő saját védjegye és a két- és négyvonalas minta között; emellett védjegyhígításért is kérte a Kaymo megbüntetését.

Az Adidas azt kérte továbbá a bíróságtól, hogy a Kaymo fizessen kártérítést különösen a bitorlás, valamint a háromvonalas védjegy hírnevének károsodása miatt őt ért anyagi veszteségért.

A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Kaymo által forgalmazott cipőkön használt két és négy párhuzamos vonal megtévesztés és hígítás valószínűsége miatt bitorolja az Adidas háromvonalas védjegyét. Ezért a bíróság elrendelte, hogy a Kaymo

- szüntesse meg az olyan sportcipők eladását, amelyek az Adidas háromvonalas védjegyéhez hasonló két vagy négy párhuzamos vonallal vagy egyéb hasonló jelekkel vannak ellátva;
- 1690540 EUR összegben térítse meg azt a kárt, amely az Adidasra érte védjegyének bitorlása és profitvesztése miatt; és
- a hírnevét ért károsodás miatt kártalanítsa az Adidasra a bitorlás megkezdése óta eltelt minden egyes nap után 209 EUR-val mindaddig, amíg a bitorlást meg nem szünteti.

A bíróság azt is elrendelte, hogy a döntést hatálybalépése után publikálják két országos napilapban.

Svájc

2009. július 1-je óta alkalmazzák Svájcban az Európai Gazdasági Térségből (EGT) Svájcba importált szabadalmazott árukra a területi kimerülés elvét.

A svájci védjegy törvény már rendelkezik a védjegyek nemzetközi kimerüléséről. A szabadalmakra vonatkozó jogi helyzet sok éven keresztül homályos volt, mert a svájci szabadalmi törvény nem szabályozza egyértelműen ezt a kérdést.

1999-ben a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság a *Kodak*-ügyben megszüntette ezt a joghézagot, mert úgy döntött, hogy a nemzeti kimerülés elve szabadalmazott árukra Svájcban is alkalmazandó. 2004-ben a parlament enyhíteni próbálta a nemzeti kimerülés elvének hatását a svájci piacra azáltal, hogy módosította a szövetségi kartelltörvényt, előírva, hogy a szellemi tulajdon-jogokon alapuló importkorlátozások a versenytörvénynek legyenek alávetve. Ez a törvénymódosítás azonban nem segítette elő a szabadalmazott áruk importját,

mert a legtöbb párhuzamos importőr vonakodott attól, hogy csupán a versenytörvényre támaszkodjon, amikor a helyi gyártók által indított perrel kellett szembenéznie.

2008 decemberében a parlament – a Szövetségi Tanács álláspontja ellenére – úgy döntött, hogy beiktatja a szövetségi szabadalmi törvény 9(a) szakaszába a területi kimerülés elvét. Ez a törvénymódosítás 2009. július 1-jén lépett hatályba. A területi kimerülés általános szabálya alapján a szabadalmas által vagy az ő hozzájárulásával az EGT-ben forgalomba hozott, szabadalmazott termékeket a svájci szabadalomtulajdonos hozzájárulása nélkül be lehet vinni Svájcba. Más szavakkal: egy szabadalomtulajdonos kizárólagos jogát a szabadalom használatára kimerültnek kell tekinteni, ha a szabadalmazott tárgyat az EGT-n belül árusítják vagy elosztják.

E szabály alól az alábbi három kivétel van:

- ha a szabadalom az áruk funkcionalitását csak kisebb mértékben befolyásolja, világméretű nemzetközi kimerülés alkalmazandó;
- továbbra is a nemzetközi kimerülés alkalmazandó a mezőgazdasági szektor termelőeszközeire és beruházási javaira;
- a nemzeti kimerülés továbbra is alkalmazandó a szabadalmazott árukra, ha azok árát az állam rögzíti akár Svájcban, akár külföldön. (Ez a kivétel lényegileg a gyógyszerekre vonatkozik.)

Szaúd-Arábia

A Szaúd-Arábiai Védjegyhivatal megváltoztatta eddigi gyakorlatát, és 2009. november 1-jétől a védjegyjelentések benyújtásával egyidejűleg az alábbi iratok benyújtását kéri:

- a meghatalmazás fényképmásolata, amely a külföldi szaúd-arábiai konzulátus bélyegzőjét is mutatja; az eredetit a bejelentés elfogadása előtt bármikor be lehet nyújtani, mert arra a hivatalnak publikálási okok miatt van szüksége;
- a bejelentő cégkivonatának fényképmásolata (az eredeti cégkivonat benyújtására később sincs szükség).

A Szellemi Tulajdon Világszervezete

Dr. Francis Gurry, a Szellemi Tulajdon Világszervezetének vezérigazgatója bejelentette, hogy a szabadalmi hivatalok vezetői szerte a világon elhatározták, hogy együttműködnek az elintézetlen szabadalmi bejelentések számának csökkentése érdekében. Ez a szám 2007-ben a megdöbbentő 2,4 milliót érte el. E kérdéssel egy genfi konferencián mintegy 40 szabadalmi hivatal vezetője foglalkozott.

A feldolgozatlan szabadalmi bejelentések száma az elmúlt öt évben átlagosan 8,7%-kal nőtt. Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalánál keletkező hátralék az összes feldolgozatlan bejelentés 28,4%-át tette ki.

2007-ben a függő bejelentések száma az egyes hivataloknál a következő volt:

Ország	A függő bejelentések száma
Amerikai Egyesült Államok	1 178 090
Japán	888 198
Európai Szabadalmi Hivatal	550 079
Dél-Korea	445 944
Németország	257 913
Kanada	186 598
Brazília	88 712
Ausztrália	72 664
Oroszország	64 451
Thaiföld	53 427

A francia és a kínai adatok nem elérhetők.

2004 és 2007 között az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala hátraléka évenként 15,8%-kal nőtt, szemben a szabadalmi bejelentések számának 8,5%-os évenkénti növekedésével, míg az engedélyezett szabadalmak száma évente 1,4%-kal csökkent.

A Japán Szabadalmi Hivatalnál az elintézetlen bejelentések számának növekedése főleg annak volt a következménye, hogy a halasztott vizsgálat keretén belül a vizsgálati kérelem benyújtásának határidejét hét évről három évre csökkentették.

Dr. Gurry kijelentette, hogy a jövő legfontosabb feladata elősegíteni a nemzetközi együttműködést annak érdekében, hogy minél szélesebb körben elterjedjen a szabadalmi hivatalok infrastruktúrájának, működésének és vezetésének a korszerűsítését elősegítő legjobb gyakorlat. Egy javaslat szerint a meglévő hibák kiküszöbölése érdekében meg kell osztani a szabadalmi bejelentések elővizsgálatának munkáját.

2007-ben a szabadalmi bejelentések száma 3,7%-kal, 1,85 millióra nőtt, ami csökkenést jelent a 2006-ban tapasztalt 5,2%-os növekedéssel szemben.

A benyújtott bejelentések száma tekintetében 2007-ben Japán megelőzte az Amerikai Egyesült Államokat az első helyen, és Kína az Európai Szabadalmi Hivaltal a negyedik helyen; a harmadik Dél-Korea volt. Ebben az öt államban engedélyezték az összes szabadalom 74,4%-át.

A gyógyszerterágyú szabadalmi bejelentések száma 2005-ben 77254 volt, és ez a szám 2006-ban 83521-re emelkedett.

Szíria

A szíriai kormány eltörölte a szabadalmi, védjegy- és ipariminta-bejelentések esetén korábban előírt, Izrael bojkottjára vonatkozó nyilatkozatot, vagyis új bejelentések benyújthatók ilyen nyilatkozat aláírása nélkül.

Tajvan

A) A Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2009 szeptemberében bejelentette, hogy mindazoknak a szabadalmi bejelentéseknek az ügyében, amelyekben a hivatal még nem kezdte el a vizsgálatot, a bejelentők kérhetik a szabadalmi eljárás lezárását és a korábban befizetett illetékek visszatérítését.

A hivatal ettől az intézkedéstől azt várja, hogy csökkenni fog a feldolgozatlan ügyek száma, mert a vállalatok meg fogják szüntetni a szükségtelen szabadalmi bejelentéseket.

B) A Legfelsőbb Adminisztratív Bíróság egy 2008. évi döntésében megerősítette a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Bíróság döntését, amelyben elutasította a *Kentucky Fried Chicken International Holdings, Inc.* (KFC) felszólalását a DFC védjegy lajstromozása ellen.

A KFC védjegyet birtokló KFC arra alapozta felszólalását, hogy a font betűtípusú DFC védjegy az átlagos fogyasztók körében zavart okozna, minthogy a megjelölt áruk között szerepel a sült csirke is. A hivatal elutasította a felszólalást, azzal érvelve, hogy a kifogásolt védjegy nem volt hasonló a híres KFC védjegyhez, amelyet korábban a KFC lajstromoztatott. A hivatali végzés megállapította, hogy – miként a vizsgálati irányelvek 5.2.6.5 szakaszában ki van fejtve – a külföldi nyelvek (ideértve az angolt, a franciát, a németet stb.) írásmódja szerinti védjegyek elismerésekor jelentős szerepet játszik a védjegy első betűje mind megjelenés, mind kiejtés szempontjából, amikor a hasonlóságot kell megállapítani. Minthogy a „D” és a „K” betű teljesen eltérő megjelenésű és kiejtésű, nem lehet hasonlóságot megállapítani a (font betűtípusú) DFC és a KFC védjegy között.

Ezt követően a KFC fellebbezést nyújtott be és adminisztratív pert indított a Gazdasági Minisztérium Fellebbezési Tanácsánál, valamint a Tajpeji Felső Adminisztratív Bíróságnál. Elutasítása után a KFC továbbfellebbezett a Legfelsőbb Adminisztrációs Bíróságnál, ahol a következőkkel érvelt:

1. A két védjegyet hasonlóknak kell tekinteni, mert két betűjük azonos.
2. A két védjegyet azonos vagy hasonló árukkal kapcsolatban használják, amelyeket a gyorséttermek azonos csatornáin keresztül osztnak el.
3. A világ legnagyobb sültcsirkeétterem-láncát, a KFC-t 1952-ben alapították, és Tajvanon 1985 óta 127 étteremmel működik. A KFC védjegy száznál több országban van lajstromozva, és ezért bizonyára híres védjegy.
4. Minthogy a két védjegyben csupán egyetlen betű különbözik, az alperes nyilvánvaló célja, hogy a fogyasztókat megtévesse a KFC goodwilljének kihasználása révén.

5. Azt, hogy az alperes szándéka a KFC goodwilljének kihasználása, bizonyítani lehet olyan hirdetésekkel, amelyek a KFC által használt híres termékneveket tartalmazzák, valamint olyan védjegy lajstromoztatásának kísérletével, amely hasonlít a Pizza Hut International, LLC által birtokolt híres védjegyhez.

A Legfelsőbb Adminisztrációs Bíróság azonban megerősítette, hogy a hivatal helyesen alkalmazta az idevonatkozó törvényeket és utasításokat, és a KFC fellebbezését az alábbi érvekkel utasította el.

1. A két védjegy első betűje eltérő. Ennélfogva az átlagos fogyasztók vásárláskor képesek a két védjegy megkülönböztetésére.
2. A benyújtott bizonyítékok szerint a font betűtípusú DFC a „Daintily Fried Chicken” (= finoman sült csirke), míg KFC a „Kentucky Fried Chicken” szavak rövidítése. Így a két védjegy jelentése eltérő.
3. Minthogy különböző hazai és külföldi vállalatok már lajstromoztattak OFC, GFC és CFC védjegyet a sült csirkével kapcsolatos árukra és éttermekre, valószínűtlen, hogy a kifogásolt védjegyben levő „FC” betűk a fogyasztók megtévesztéséhez vezetnének.
4. A felszólaló KFC védjegye híres, és a fogyasztók által széles körben ismert, ezért az átlagos fogyasztók képesek megkülönböztetni a két védjegyet.
5. Az alperes által kibocsátott hirdetések nem állnak összefüggésben a tárgyalt védjegy elleni felszólalással, és így nem szolgálhatnak bizonyítékkul a KFC érveinek alátámasztására.

C) Az *Aloe Vera of America, Inc.* (Aloe), a *Forever Living Products International, Inc.* (Forever) egy leányvállalata 2005 decemberében a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnál kérte alábbi, repülő sasra vonatkozó ábrás védjegyének a lajstromozását a kozmetikai termékekre vonatkozó 3. áruosztályban.

Vizsgálat után a hivatal az alábbi, korábban lajstromozott, 1288666 sz. védjegy alapján elutasította az Aloe védjegybejelentését, arra hivatkozva, hogy a későbbi védjegybejelentés megtévesztően hasonlít a korábban lajstromozott védjegyre. Emellett a későbbi bejelentés áruosztályai azonosak vagy hasonlítanak a korábbi lajstromozásban megjelölt 3. áruosztályllyal, illetve áruosztályhoz. Az ilyen bejelentés nagy valószínűséggel zavart okoz az általános fogyasztók körében, és azt a téves benyomást keltheti bennük, hogy a különböző áruk forrásai azonosak vagy összefüggnek egymással.

Az elutasítás kézhezvétele után az Aloe fellebbezést nyújtott be a Tajpeji Felső Adminisztratív Bíróságnál, kérve, hogy az hatálytalanítsa a hivatal korábbi döntését. Azzal érvelt, hogy védjegyének megjelenése, mellékjelentése és kiejtése jelentősen eltér a hivatal által idézett védjegyétől, de a hivatal ezeknek a különbségeknek a figyelembevétele nélkül hozta meg döntését, és csupán a két védjegy szereplő „repülő sas” rajzának összehasonlítása alapján állapította meg a két védjegy megtévesztő hasonlóságát. Így a hivatal döntése nem volt megalapozott.

Az Aloe arra is rámutatott, hogy bár a két védjegy rajza csekély különbséget mutat, mert az elutasított bejelentés szerinti védjegy az angol „forever” szót tartalmazza, és olyan sast ábrázol, amely karmaival egy aloé markol meg, míg a felhozott lajstromozás szerinti védjegy a „Complices Eagle” szavakat tartalmazza a sas mellett, a hivatal azzal érvelt, hogy mindkét védjegy V alakban kiterjesztett szárnyú sast ábrázol lehajtott fejjel és nyitott karmokkal. Bár a két sas eltérő irányokba repül, a különböző áruk forrásai azonosak vagy kapcsolatban állnak. Ennek következtében állapította meg, hogy a két védjegy megtévesztően hasonló.

Szóbeli tárgyalás után a Tajpeji Felső Adminisztratív Bíróság leszögezte, hogy két védjegy hasonlóságának megállapítását nem úgy kell elvégezni, hogy egymás mellett vizsgálják: az egyik védjegy egy részlete hogyan különbözik a másik védjegynek ettől a részletétől. Ehelyett a védjegyet mint egészet kell kezelni, és elkülönítetten kell szemlélni. Mindkét védjegy tartalmaz lehajtott fejű sast és V alakban kiterjesztett szárnyakat. Ezek a megkülönböztető vonásai mindkét védjegynek, és azok a fókuszpontok, amelyek azonnal megragadják az átlagos fogyasztók figyelmét. Ennek következtében ezt a két megkülönböztető vonást kell a hasonlóság megállapításánál figyelembe venni, nem pedig a karmok által megragadott tárgyat és a védjegyekben lévő szavakat.

A bíróság úgy érvelt továbbá, hogy különböző alapok tajvani működése nem bizonyítja szükségszerűen, hogy a védjegyet a Forever az igényelt módon használta. Emellett ez a társaság a védjegyet viselő ruházati termékek eladásának az összehasonlítására helyezte a súlyt. Az ilyen összehasonlítás azonban a bíróság véleménye szerint elfogultnak tekinthető, és ezért nem lehet érvényes. Ennek következtében 2008. november 20-án elutasította a fellebbezést.

Ezt követően az Aloe a Legfelsőbb Adminisztratív Bírósághoz nyújtott be fellebbezést, amely azonban szintén fenntartotta az eredeti döntést. Így az Aloe védjegybejelentése nem lajstromozható Tajvanon.

D) A tajpeji bíróság nemrég döntést hozott az *Antico Corporation* (Antico) ☒ SAN JING védjegye ellen a *Mitsui Group* (Mitsui) által benyújtott felszólalás ügyében. Itt megjegyezzük, hogy a ☒ kínai betű itt Mitsui-t jelent; a San Jing szavak jelentése pedig mandarin.

A Mitsui híresnek gondolja ☒☒ SANJING JAPANESE RESTAURANT védjegyet, ezért úgy véli, hogy más hasonló védjegyeket, így a ☒☒ SAN JING védjegyet eltilthatja a lajstromozástól.

Az Antico 2006 májusában kérelmet nyújtott be a ☒ SAN JING védjegy lajstromozása iránt bíróságra. A Mitsui úgy gondolta, hogy ez a sajátjához hasonló védjegy megtéveszti a fo-

gyasztókat, és ezért felszólalt az Antico lajstromozási kérelme ellen.

A Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal elutasította a kérelmet, arra hivatkozva, hogy a két védjegy esetében nagyon eltérőek a megjelölt áruk.

A Mitsui a Szellemtulajdon-védelmi Bírósághoz nyújtott be fellebbezést, kérve az Antico védjegyének törlését. A bíróság rámutatott, hogy a kínai 商 szó általánosan használt, ezért a védjegy kevésbé megkülönböztető jellegű, mint a kreatív védjegyek. Bár a két védjegy hasonló, a kínai 商 szót a Mitsui nem eredetileg találta fel, és ugyanezt a szót használó különböző védjegyeket egyéb osztályokban már engedélyeztek. Emellett az Antico bőrárúkra, míg a Mitsui italokra kért, illetve kapott védjegyoltalmat. A nagyközönség szerint ezek az áruk jelentősen eltérőek. Ezért a bíróság fenntartotta a hivatal döntését, ezzel elutasítva a Mitsui kérelmét, és lehetővé téve az Antico védjegyének lajstromozását.

Törökország

A Novartis 1996. augusztus 19-én a Szellemi Tulajdon Világszervezeténél (WIPO) nemzetközi bejelentést nyújtott be, és ebben Törökországot is megjelölte. A nemzeti szakaszt 1998. február 27-én indította meg a Török Szabadalmi Hivatalnál.

A Török Szabadalmi Hivatal két végzés kiadása és azok Novartis általi megválaszolása után elutasította a bejelentést, azt állítva, hogy a bejelentés tárgya nem felel meg a szabadalmazási követelményeknek. Ezt követően a Novartis az ankarai Polgári Iparjogvédelmi Bíróságnál pert indított a hivatali végzés hatályon kívül helyezése iránt, hangsúlyozva, hogy a találmány a negatív elővizsgálati végzések ellenére megfelel a szabadalmazási követelményeknek.

A bíróság 2009 áprilisi döntésében helyt adott a Novartis fellebbezésének, megállapítva, hogy a beszerzett szakértői vélemény fényében a találmány kielégíti a szabadalmazási követelményeket.

A Polgári Iparjogvédelmi Bíróság döntését a Fellebbezési Bíróság is helybenhagyta, amelynek a döntése ellen azonban még felülvizsgálatot lehet kérni.